

Oslo tingrett - TOSLO-2011-129394-4

Instans	Oslo tingrett - Beslutning og kjennelse.
Dato	2011-08-19
Publisert	TOSLO-2011-129394-4
Stikkord	22. juli-saken. Fengsling. Isolasjon. Straffeprosessloven § 186a første ledd 1. punktum, § 186a annet ledd, § 170a, domstolloven § 129 første ledd, jf. fjerde ledd.
Sammendrag	Tiltalte i 22. julisaken ble undergitt fullstendig isolasjon inntil annet ble bestemt av påtalemyndigheten eller retten, men ikke utover 19. september 2011. Sett hen til den særdeles alvorlige siktelsen og bevisforspillelsesfaren som forelå, fant retten at fortsatt isolasjon var nødvendig og at det ikke var et uforholdsmessig inngrep. Forut for kjennelsen ble det også besluttet å delvis oppheve referatforbudet etter domstolloven § 129 første ledd, jf. fjerde ledd, slik at de tilstedeværende ble gitt anledning til å gi opplysninger til offentligheten om forhandlingens gang. Forsvareren ble også gitt anledning til å referere fra siktedes forklaring. (Sammendrag ved Lovdata.)
Saksgang	Oslo tingrett TOSLO-2011-129394-4 (11-129394ENE-OTIR/06).
Parter	Den offentlige påtalemyndighet (politadvokat Pål-Fredrik Hjort Kraby, Geir Egil Løken) mot A (advokat Geir Lippestad, advokat Tord Jordet, advokatfullmektig Odd Ivar Grøn). Bistandsadvokater Mette Yvonne Larsen, Siv Hallgren, Sigurd Klomsæt, Brynjar Meling.
Forfatter	Tingrettsdommer Hugo Abelseth.

Til stede:

Aktor Politadvokat Pål-Fredrik Hjort Kraby, Geir Egil Løken, etterforsker på saken.

Siktet A

Forsvarer Advokat Geir Lippestad, advokat Tord Jordet, advfm Odd Ivar Grøn

Bistandsadvokater Mette Yvonne Larsen, Siv Hallgren, Klomsæt, Meling.

Dommeren hadde sakens dokumenter. Det fremkom ingen innvendinger mot dommerens habilitet.

Rettsmøtet varte fra kl. 13.00 til kl. 13.20.

Retten hevet

Hugo Abelseth

Kristin Joakimsen

Etter at aktor, forsvarere og møtende bistandsadvokater hadde uttalt seg, traff retten slik beslutning:

Retten besluttet å oppheve referatforbudet etter domstolloven § 129 første ledd delvis, jf. domstolloven § 129 fjerde ledd, slik at de tilstedeværende ble gitt anledning til å gi opplysninger til offentligheten om forhandlingenes gang. Forsvareren ble også gitt anledning til å referere fra siktedes forklaring.

Hugo Abelseth.

KJENNELSE

Siktede, A, født 0.0.1979, ble ved Oslo tingretts kjennelse av 25. juli 2011 (TOSLO-2011-119207-2) varetektsfengslet for åtte uker med brev- og besøksforbud. Det ble også gitt forbud mot aviser og kringkasting. Det spesielle grunnlaget for fengslingen er bevisforspillelsesfare, jf. straffeprosessloven § 171 nr. 2.

I tingrettens kjennelse av 25. juli 2011 (TOSLO-2011-119207-2) er det også besluttet at siktede skal undergis fullstendig isolasjon i fire uker. Oslo politidistrikt har i påtegning av 16. august 2011 begjært kjennelse for forlengelse av den fullstendige isolasjonen for et tidsrom av fire uker.

Begjæringen fra Oslo politidistrikt reiser to hovedspørsmål. Det første er om det er en nærliggende fare for at siktede vil forspille bevis i saken dersom han ikke holdes isolert, jf. straffeprosessloven § 186a første ledd første punktum. Retten er av den oppfatning at en slik bevisforspillelsesfare foreligger. Det vises til at politiet ikke har kommet til bunns i spørsmålet om siktede kan ha hatt medhjelpere ved de to terroranslagene han er siktet for, og etterforskningen må gjennomføres uten at siktede har mulighet til å påvirke denne. Slik retten ser det er det overveiende sannsynlig at han har en reell mulighet til dette, og at han vil utnytte en slik mulighet dersom han ikke undergis fullstendig isolasjon.

Det andre hovedspørsmålet begjæringen reiser er om fortsatt fullstendig isolasjon er et uforholdsmessig inngrep, jf. straffeprosessloven § 170a. Siktede har i dagens rettsmøte forklart at han opplever isolasjon som «kjedsom og monoton, og som en sadistisk torturmetode».

Fullstendig isolasjon er et inngripende virkemiddel. Sett hen til den særdeles alvorlige siktelsen og bevisforspillelsesfaren som foreligger, er retten likevel av den oppfatning at fortsatt isolasjon er nødvendig og at det ikke er et uforholdsmessig inngrep i denne saken.

En forlengelse av fullstendig isolasjon skal i utgangspunktet begrenses til to uker. Dersom etterforskningens art eller andre særlige omstendigheter tilsier at fornyet prøving etter to uker vil være uten betydning, og den siktede er fylt 18 år, kan fristen forlenges med inntil fire uker, jf. straffeprosessloven § 186a annet ledd fjerde punktum.

Politiets etterforskning er omfattende og pågår kontinuerlig. Et betydelig bevismateriale er innhentet og krever ytterligere gjennomgang. Det er bl.a. foretatt ca. 400 avhør. Retten legger til grunn at fornyet prøving etter to uker vil være uten betydning for isolasjonsspørsmålet. Idet en forlengelse av isolasjonen i fire uker heller ikke anses som et uforholdsmessig inngrep tas politiets begjæring til følge. Fireukersfristen regnes fra 22. august 2011, jf. Rt-2002-81 [her menes vel HR-2002-81, Lovdatas anm.].

Isolasjonsperioden fastsatt i tingrettens kjennelse av 25. juli 2011 er satt to uker lengre enn det straffeprosessloven § 186a annet ledd annet punktum åpner for. Avgjørelsen er rettskraftig. Retten er av den oppfatning at isolasjonsperioden nå heller ikke av den grunn skal fastsettes kortere enn fire uker.

Slutning:

A, født 0.0.1979, undergis fullstendig isolasjon inntil annet blir bestemt av påtalemyndigheten eller retten, men ikke ut over 19. september 2011.